

L'home fort de la PSB-PSOE

Joan March, el guanyador

Joan March, vice-secretari general de la Federació Socialista Balear, és l'home que s'ha enfrontat als oficialistes i els ha guanyat. Ara, els oficialistes s'han vist obligats a pactar amb March. La guerra interna s'ha acabat dins del PSOE balear. L'objectiu comú: maig 1991.

Sembla que davant el Congrés Federal i les pròximes eleccions els dos corrents majoritaris de la FSB han arribat a un acord.

—Sí, és un acord que no sols és per al Congrés Federal, sinó que comprèn tots els processos congressuals, és a dir, tant el Federal, com el de la Federació i els de l'illa i d'agrupacions. Es tracta d'un procés d'integració dels dos grups a tots els nivells.

—¿S'atura així la guerra entre oficialistes i socialisme i autonomia?

—Sí. Això, evidentment vol dir que no tan sols s'atura sinó que s'inicia un procés de convergència entre els grups per consolidar el funcionament intern.

—¿El pacte inclou un consens sobre els candidats a l'Ajuntament de Palma i a la Comunitat Autònoma?

—El consens és sobre la metodologia. Sobre com és farà aquesta elecció. Tots acceptem que hi ha una forma d'elegir els candidats mitjançant els organismes del partit i que qui proposa aquests candidats són les executives de cada nivell, i com que seran executives d'integració, els candidats sortiran del debat a aquestes executives. No hi ha cap tipus de nom pactat prèviament.

EL CONGRÉS FEDERAL

—¿Com creu que es desenvoluparà el Congrés Federal i quin paper hi tindrà la FSB?

—Nosaltres el que sempre hem defensat, i crec que en el mateix document del pacte es reflecteix, és que hem volgut pertànyer a la majoria que sustenta l'executiva de Felipe i Alfonso, però volíem fer aportacions des de la nostra singularitat: som en una comunitat amb una llengua, una cultura pròpies, una història i unes circumstàncies geogràfiques i socio-econòmiques. Per tant, els socialis-

tes ens havíem d'adaptar a aquestes circumstàncies i des de l'anàlisi fer aportacions a la majoria federal. Des d'aquesta perspectiva és com participarem en el Congrés Federal.

—¿Què pensa sobre el que alguns diuen "excessiu" poder d'Alfonso Guerra dins del partit?

—Jo crec que Alfonso Guerra té democràticament una immensa majoria dins el partit que li fa costat. I dins un partit com el nostre que governa des del 82, però després de moltíssims anys de governar la dreta, per transformar i modernitzar aquest país era necessari un instrument fort. Per tant es necessitava una executiva forta que coordinàs bé el partit. Crec que el funcionament (del partit), amb una majoria que dóna suport tant a Felipe com a Alfonso —sense distinció entre una persona i l'altra— era necessari per a dur endavant un projecte polític com era el de 1982.

—¿El tàndem González-Guerra no corre el risc de trencar-se després dels últims esdeveniments?

—No. Crec que el tàndem Felipe-Alfonso no es dissoldrà com a tal en cap moment. Si això passara, seria perquè abandonarien la direcció del partit conjuntament, de la qual cosa no hi ha cap tipus d'indici que pugui ocórrer ni a curt ni a mig termini. La immensa majoria del partit està a favor de la seva gestió, i crec que no sols saben que així va bé, sinó que saben que és indestructible aquesta relació entre Felipe i Alfonso. No crec que ningú qüestionari, i per tant no hi ha perquè canviar, aquest model de funcionament.

BALEARS I L'HORIZÓ DE MAIG DEL 1991

—¿Com avalua la situació política balear referida als anys de govern Cañellas?

—Crec que el govern del PP i Unió

Mallorquina en tots aquests anys ha dut la nostra comunitat a una situació que consideram greu. A pesar de circumstàncies de caràcter internacional com és la pitjor situació econòmica dels anglesos, la veritat és que el problema de la nostra comunitat no ha estat la disminució de visitants sinó que aquests han deixat menys doblers. ¿Per què? Perquè hi ha un excés d'oferta que ha provocat que els touoperadors s'hagin aprofitat rebaixant els preus. I això vol dir que moltes empreses ho començaran a passar malament quan hagin de fer front al pagament de crèdits.

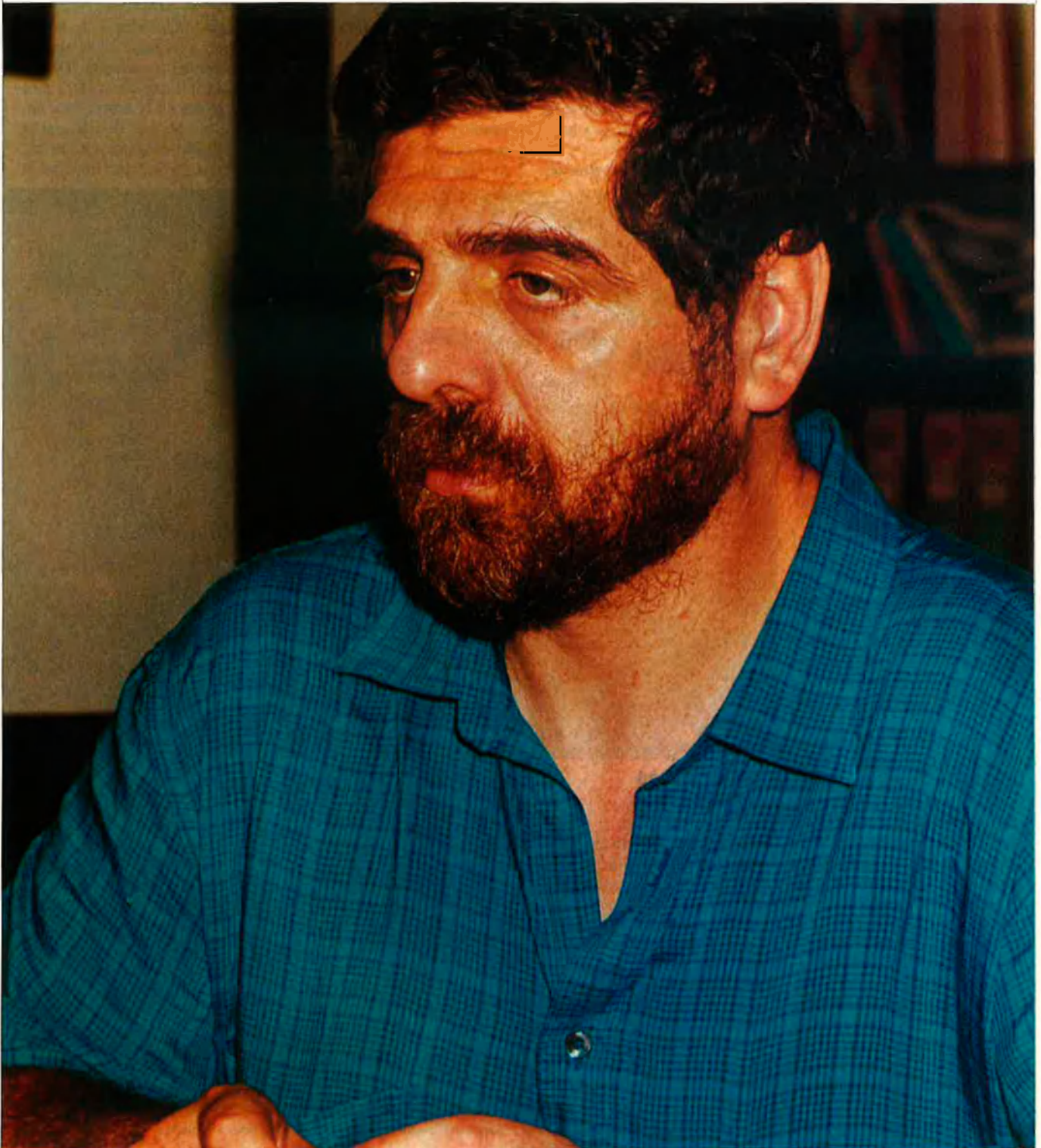
Aquest excés d'oferta, que els experts situen en unes 50.000 places, ¿qui l'ha provocat? És més que evident que els decrets Cladera que a nivell formal són uns decrets per aturar el creixement de places, des del mateix govern i des del mateix conseller Cladera s'avisà els promotors bastants mesos abans d'entrar en vigor les lleis i això provocà que entrassin als ajuntaments i Conselleria gran nombre de projectes que no eren necessaris.

Respecte a les possibilitats del PSOE a les eleccions de 1991, March es mostra optimista. Confia en un govern de centredreta a la comunitat "no coneixem cap sector que estigui content amb el govern Cañellas".

—¿Com creu que serà el parlament que sorgeixi després del maig del 91 i quina majoria de govern es podrà formar?

—Des de les eleccions del 89 fins hores d'ara l'equilibri dreta-esquerra-centre no ha canviat fonamentalment. Creim que hi haurà més o menys el mateix equilibri amb diferències mínimes i tot dependrà de cap a on es decanti l'espai de centre.

Crec que una part de l'electorat d'UM no es sumarà al PP, que nosaltres estam en condicions de recuperar vots de centre amb part d'UM i amb part del CDS, i

"Des de les eleccions del 89 fins hores d'ara l'equilibri dreta-esquerra-centre no ha canviat fonamentalment".

que entre el CDS més els centristes-Unió Balear trauran diputats. La suma entre els partits socialistes de Mallorca i Menorca, els de centre i el partit socialista crec que pot ser majoritària a la nostra comunitat.

—*¿I a l'Ajuntament de Palma?*

—Les circumstàncies a Palma són in-

clús més clares que a la Comunitat. Segons les enquestes que ens donen, hi ha una possibilitat clara d'un govern, d'un batle, socialista.

Des de l'octubre del 89, en que perdérem les eleccions a Palma, hem fet autocrítica respecte al funcionament del partit i de la seva coordinació amb l'Ajunta-

ment i s'ha corregit i estam fent molta feina de barriades i sectorial. Creim que estam recuperant espai electoral. A banda que a l'octubre es produí un poc la ressaca del 14-D, cosa que pensam que no passarà el 91.

Miquel Payeras